

S
ygn. akt: I C 1146/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Kieć
Protokolant:	stażysta Marta Lonska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2023 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. U.

o zapłatę

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 09 kwietnia 2021 roku sygn. akt I Nc 72/21 w całości;

zasądza dodatkowo od pozwanej na rzecz powoda kwotę 13.517 zł (trzynaście tysięcy pięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

SSO Andrzej Kieć

Sygn.. IC 1146/21

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. U. kwoty 566.623,33 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6.03.2021r. oraz zasądzenia kosztów procesu. Wskazał, że w dniu 14.05.2010r. powód zawarł z pozwaną umowę kredytu mieszkaniowego (...). W związku z niewykonywaniem przez pozwaną postanowień umowy kredytowej, strony zawarły w dniu 27.08.2018r. ugode. Na zabezpieczenie spłaty zobowiązania kredytowego, został przez pozwaną wystawiony weksel. Z uwagi na niewykonanie przez pozwaną postanowień umowy kredytowej oraz ugody, umowa została wypowiedziana a powód wypełnił weksel i wezwał do jego wykupu. Na należność dochodzoną pozwem składają się należność główna (kapitał) w kwocie 435.195,75 zł oraz skapitalizowane odsetki do dnia 5.03.2021r w kwocie 131.427,58 zł .

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym (z weksla) z dnia 9..04.2021r sygn. I Nc 72/21 sąd uwzględnił powództwo.

W zarzutach do nakazu zapłaty pozwana wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości. Podniosła zarzut nieważności weksla gdyż w cyfrowym oznaczeniu sumy wekslowej nie zaznaczono waluty sumy wekslowej oraz podniosła zarzut zawyżenia zobowiązania /k.27-29/.

Powód wniósł o utrzymanie nakazu zapłaty w całości w mocy i zasądzenie kosztów procesu /86/.

W piśmie procesowym opatrzonym datą 21.03.2022r pozwana podniosła, iż umowa kredytowa zawiera postanowienia niedozwolone (w zakresie prowizji, składek na ubezpieczenie, stopy procentowej od należności przeterminowanej) / k.176/. Powód nie zgodził się z tymi zarzutami, kwestionując status pozwanej jako konsumenta (kredytowana nieruchomość pozostawał w związku z działalnością gospodarczą pozwanej, pozwana nieruchomość wniosła jako aport do spółki z o.o), umowa nie zawiera postanowień niedozwolonych /k.225/.

Sąd ustalił:

Powód i pozwana w dniu 14.05.2004r. zawarli umowę kredytu hipotecznego- (...) nr (...) na kwotę 613.620 zł., na okres 360 miesięcy. Kredyt przeznaczony był na refinansowanie kosztów nabycia domu jednorodzinnego w W.-J. a kwota kredytu zawierała składkę na ubezpieczenie utraty pracy. Jako zabezpieczenie umowy ustanowiono hipotekę na nieruchomości pozwanej położonej w W.-J., cesja ubezpieczenia nieruchomości oraz weksel własny n blanco. Prowizja za udzielenie kredytu wynosiła 1.50 % kwoty kredytu tj kwota 9.204,30 zł (par.(...)umowy części szczegółowej umowy / (...)/), kredytobiorca przystąpił do ubezpieczenia od ryzyka utraty pracy, całkowitej niezdolności do pracy i pobytu w szpitalu za zapłatą składki w wysokości 13.620 zł (par.(...) umowy (...)), za każdy dzień utrzymywania się zadłużenia przeterminowanego z tytułu kredytu, (...) S.A. pobiera odsetki dla kredytów przeterminowanych; stopa procentowa dla kredytów przeterminowanych w stosunku rocznym jest równa czterokrotności wysokości stopy lombardowej NBP (par. 32 ust.1, 2 części ogólnej umowy / (...)/. Na skutek problemów ze spłacaniem rat powód i pozwana zawarli najpierw w dniu 7.05.2015r. ugodę dotyczącą spłaty kredytu. (po wypowiedzeniu umowy kredytu w 2014r i na skutek wniosków o restrukturyzację z 29.05.2014r i z 7.05.2015r.). Ponieważ pozwana nadal miała problemy z regulowaniem zobowiązania określonego umową ugody doszło do kolejnej restrukturyzacji zadłużenia i zawarta w dniu 27.08.2018r umowy ugody na nowych warunkach spłaty. Z uwagi na dalsze zaległości, powód wezwał pozwaną do zapłaty monitem z 11.12.2018r a następnie wypowiedział pozwanej umowę pismem z 7.02.2019r. Na kolejną restrukturyzację zadłużenia powód nie wyraził zgody, mimo kolejnego wniosku pozwanej o restrukturyzację zadłużenia.

Dowody: umowa kredytu k-99-116, aneks nr (...) k.117,118, dyspozycja wypłaty kredytu k.119,120, potwierdzenie uruchomienia kredytu k.121, historia operacji k.122-130, wypowiedzenie umowy kredytu w części dotyczącej warunków spłat k.131-133, wnioski o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej k.134-139, umowa ugody z 17.07.2015 r. k.140-144, pismo pozwanej z 13.07.2018r k.145, umowa ugody z 27.08.2018r k.146,147, harmonogram spłat kredytu k.148-151, zestawienie operacji k.152, zawiadomienie o zaległościach k.153, monit k.154, , wnioski o zawarcie umowy restrukturyzacyjnej k.155, 157, pismo pozwanej z 17.06.2019r k.156, rozliczenie kredytu k.158-166, wezwanie do wykupu weksla wraz z dowodem doręczenia k.8,9, deklaracja wekslowa k.11, weksel k.18.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe. Dowody z dokumentów nie zostały zaprzeczone co do swej prawdziwości. Zgodnie z art. 243 (2) kpc, dokumenty znajdujące się w aktach sprawy stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia. Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej w charakterze strony z uwagi na jej nieusprawiedliwione niestawiennictwo.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo było uzasadnione. Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych

terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Powód na podstawie opisanych wyżej dokumentów wykazał zarówno powstanie zobowiązania, jego treść, prawa i obowiązki stron oraz istnienie wierzytelności. Pozwana zalegała z płatnościami z umowy kredytowej i ugody, z uwagi na co powód wypowiedział umowę i wypełnił weksel zabezpieczający spłatę zobowiązań. Pozwana nie kwestionowała zasadności i skuteczności wypowiedzenia umowy.

Zarzuty pozwanej do nakazu zapłaty nie były zasadne. Przedstawiony przez powoda weksel zawiera wszelkie elementy niezbędne do uznania go za ważny, zgodnie z art. 101 prawa wekslowego. Suma wekslowa została w treści weksla wskazana prawidłowo, zarówno cyfrowo, jak i słownie oraz zawiera precyzyjnie wskazaną walutę zobowiązania (złote”, „zł”).

Powód wykazał wysokość zobowiązania (dokumentem historia operacji na rachunku kredytowym k.123-130), z którego wynikają wszelkie transakcje na rachunku kredytowym oraz suma zaległego kapitału 435.195,75 zł (k.129). Powód miał prawo naliczania dalszych odsetek zgodnie z umową kredytową (par (...) (...), par.(...) umowy ugody z (...)) i dochodził również skumulowanych odsetek do dnia 5.03.2021r tj do dnia płatności sumy wekslowej. Wyliczenie odsetek zostało przedstawione w dokumencie o nazwie rozliczenie kredytu (.k. 158-166) Pozwana nie podważyła przekonująco podważonych przez powoda naliczeń i objętych w/w dokumentami; do przedstawionej dokumentacji pozwana szczegółowo się nie odniosła.

Zgodnie z art. 480 (3) par. 2 kpc, w piśmie zawierającym środek zaskarżenia (tu: w zarzutach do nakazu zapłaty) pozwany powinien przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Pozwana w piśmie opatrzonym datą 21.03.2022 r (k.176) podniosła, iż umowa kredytowa zawiera postanowienia niedozwolone. Zarzuty te były spóźnione gdyż nie zostały zgłoszone w zarzutach do nakazu zapłaty. Niezależnie od tego wskazane zarzuty były niezasadne; pozwana nie wykazała ażeby umowa zawierała postanowienia niedozwolone (art. 385 (1) kc, nie przytoczyła w tym zakresie przekonującej argumentacji. Ustalenie w umowie kredytowej prowizji w wysokości 1,50% samo w sobie nie stanowi postanowienia niedozwolonego; nie odbiega przy tym od wysokości stosowanych przez instytucje kredytowe prowizji przy kredytach hipotecznych. Zapisy umowy przewidujące obowiązek opłacenia składki ubezpieczeniowej od ryzyka utraty pracy, całkowitej niezdolności do pracy i pobytu w szpitalu za zapłatą składki w wysokości 13.620 zł (par. (...) umowy (...)), przy uwzględnieniu wysokości kredytu również nie stanowią same w sobie postanowienia niedozwolonego; stanowiły zabezpieczenie spłaty kredytu. Stopa procentowa dotycząca zadłużenia przeterminowanego (czterokrotność wysokości kredytu lombardowego NBP) była zgodna z prawem.

W świetle powyższego roszczenie powoda było zasadne w świetle art. 69 ust 1 ustawy z 29 sierpnia 1997r. prawo bankowe. Nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 9.04.2021r. wydano na podstawie weksla. O odsetkach orzeczono na mocy art. 481§2kc. Wyrok wydano zgodnie z art. 493 par. 4 kpc.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty w nakazie zapłaty składa się opłata od pozwu w postępowaniu nakazowym 7.083 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł oraz koszty uwierzytelnienia dokumentów 3,69 zł. W wyroku dodatkowo zasądzono tytułem kosztów kwotę 13.517zł, na którą składają się: koszty zastępstwa procesowego wg taryfy 10.800 zł, koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym 2.700 zł oraz opłata od pełnomocnictwa 17 zł.

SSO Andrzej Kieć